

Posvećivanje svakodnevnog posla: Umjetnička knjižnica

Elisabetta, supruga i majka dvoje djece, zadužena je za veliku umjetničku knjižnicu u Milanu koja je povezana s Institutom za umjetnost.

17.12.2020.

„Kada sam bila u srednjoj školi nisam puno truda ulagala u učenje,“ priznaje Elisabetta „Ali imala sam dobar odnos sa svojim profesorima

koji su mi pomogli otvoriti put u svijet.“ Sada je udana i ima dvoje male djece te vodi knjižnicu poznatog umjetničkog instituta u Milanu.

Osjetiti Božji poziv

Elisabettin je prvi posao bio predavati tečajeve umjetnosti nakon čega je vodila i koordinirala rad drugih profesora. Neko je vrijeme provela u Barceloni, a zatim se vratila u Milan kako bi nadgledala magistarski program. Godine 2007. upoznala je čovjeka koji će biti njen muž, a vjenčali su se 2013.

O svom pozivu u Opus Dei Elisabetta kaže: „Nakon vjenčanja osjećala sam kako me Bog zove. To je bio snažan, jasan poziv, ali istovremeno nježan i u slobodi. Na njega sam odgovorila s 'da' jer sam htjela pokazati svoju zahvalnost na svim darovima koje sam dobila te kako bih u svom svakodnevnom životu služila Bogu.“

Dolazak djece

Filippo Maria, njezino prvo dijete, ubrzo je stigao. „Profesionalni je rad bio dio mog života,“ govori Elisabetta, „i nisam ga se htjela potpuno odreći. Zato sam odlučila nastaviti raditi u institutu za umjetnost, smanjujući broj radnih sati.“

Prije nekoliko mjeseci, Elisabetta je rodila drugo dijete, Edoarda Mariu, koji je sa sobom donio nove izazove u njezinom danu: „Nešto što sam naučila kada sam studirala i što mi puno pomaže je odvojiti vrijeme kako bih isplanirala dan: meni, popis za kupovinu, plan čišćenja, vježbanje, susret s prijateljima... To mi pomaže jasno vidjeti što trebam napraviti kako ne bih trošila vrijeme i kako bih u svoj dan uvela red.“

Kao i mnoge druge obitelji s malom djecom, kraj je dana jedan od najizazovnijih perioda, posebno ako

oba roditelja rade izvan kuće: „Večer sa sobom donosi kupanje djece, hranjenje, pjevanje mlađem djetetu dok ne zaspe... Kratki video 'Srce rada: Vizija svetoga Josemarije' pomogao mi je suočiti se sa svim tim izazovima optimističnim duhom.“

Smiješiti se kada je teško

Vođenje velike knjižnice zahtjeva svakodnevnu interakciju s mnogo kolega i posuđivača. „Kada se pojave napetosti, nastojim ne naljutiti se na ljude i imati razumijevanja za druge, imitirajući primjer našega Gospodina. Ako mi je to teško, pokušavam izbjeći neposredno suočavanje s tom osobom i tražim rješenje problema prije nego što se s njome susretnem. Također, uvijek se trudim ostati nasmiješena lica – smiješiti se čak i kada je to teško.“

S potrebom da brine za svoju obitelj i svoj posao u knjižnici, kao i mnoge majke koje rade izvan kuće,

Elisabetta je shvatila koliko je važno ostati u kontaktu s našim Gospodinom: „Moj nutarnji život je kao gumena rukavica koja se prilagođava obvezama svakog dana. Programirala sam mobitel da mi tijekom dana daje podsjetnike kako bi Bogu uputila kratke molitve i prošnje. I ako ponekad ne uspijem ono što sam planirala za taj dan, nastojim ne izgubiti mir. Kada se u svome danu susretnem s poteškoćama koje ne razumijem, uvijek se sjetim riječi blaženoga Alvara del Portilla: Bog zna više.“

.....